

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2025. № 1.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2025.1.1>

УДК 351:347:9

Н. Г. Клименко,

*д. держ. упр., доцент, професор кафедри глобальної та національної безпеки
Навчально-наукового інституту публічного управління та державної
служби, Київський національний університет імені Тараса Шевченка*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5223-8166>

РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

N. Klymenko,

*Doctor of Sciences in Public Administration, Associate Professor, Professor of the
Department of Global and National Security of Educational and Scientific Institute
of Public Administration and Civil Service,*

Taras Shevchenko National University of Kyiv

REFORMING THE SYSTEM OF EXECUTIVE PROCEEDINGS IN UKRAINE: PROBLEMS AND SOLUTIONS

У статті досліджено сучасні проблеми системи виконавчого провадження в Україні та шляхи вирішення. Відзначено, що основні напрями досліджень вітчизняних науковців у цій сфері переважно стосуються питань регулювання інституту виконавців (державних та приватних). Проаналізовано законодавчі та інші нормативно-правові акти, якими

регламентується виконавче провадження. Констатовано, що метою виконавчого провадження є забезпечення захисту прав і свобод людини та прав і законних інтересів юридичних осіб, реальне поновлення їхніх порушених прав, захист власності, навколишнього середовища, гарантування безпеки людини, суспільства та держави. Проте, незважаючи на зазначене, в Україні відзначається надзвичайно низький рівень виконання судових рішень, що свідчить про необхідність реформування зазначеної сфери з метою подолання зазначеної негативної тенденції. Вітчизняні законотворці з Комітету Верховної Ради України з питань правової політики для цього пропонують зосередити увагу на реформуванні системи примусового виконання рішень.

Серед проблем реформування системи виконавчого провадження в Україні відзначено, що сучасна система виконавчого провадження, незважаючи на значну кількість законодавчих та інших нормативно-правових актів, залишається бюрократизованою та малоефективною. Зокрема це підтверджується надзвичайно низьким рівнем виконання судових рішень національних судів та Європейського суду з прав людини. Крім того, на її ефективність негативно впливають відсутність єдиного підходу до регулювання системи виконавчого провадження та відмінності у статусі державних і приватних виконавців. Відзначається надмірне регулювання діяльності приватних виконавців та відсутність мотивації державних виконавців, що впливає на якість виконання судових рішень.

Перспективами для розвідок у даному напрямі автором вбачається визначення єдиних методологічних засад щодо розробки ліцензійних умов провадження діяльності приватних виконавців з подальшим чітким формуванням системи відповідальності, яка б унеможливила непрофесійну поведінку.

The article examines the current problems of the enforcement system in Ukraine and ways to solve them. It is noted that the main areas of research by domestic scientists in this area mainly concern the issues of regulating the institution of enforcement officers (state and private). Legislative and other regulatory legal acts regulating enforcement proceedings are analyzed. It is stated that the purpose

of enforcement proceedings is to ensure the protection of human rights and freedoms and the rights and legitimate interests of legal entities, the real restoration of their violated rights, the protection of property, the environment, and the guarantee of the safety of individuals, society, and the state. However, despite the above, Ukraine has an extremely low level of enforcement of court decisions, which indicates the need to reform this area in order to overcome this negative trend. Domestic lawmakers from the Committee of the Verkhovna Rada of Ukraine on Legal Policy propose to focus attention on reforming the system of forced enforcement of decisions.

Among the problems of reforming the enforcement system in Ukraine, it is noted that the modern enforcement system, despite a significant number of legislative and other regulatory legal acts, remains bureaucratized and inefficient. In particular, this is confirmed by the extremely low level of enforcement of court decisions of national courts and the European Court of Human Rights. In addition, its effectiveness is negatively affected by the lack of a unified approach to regulating the enforcement system and the differences in the status of state and private enforcement agents. Excessive regulation of the activities of private enforcement agents and the lack of motivation of state enforcement agents are noted, which affects the quality of enforcement of court decisions.

The author sees the definition of unified methodological principles for the development of licensing conditions for the activities of private enforcement agents with the subsequent clear formation of a system of responsibility that would make unprofessional behavior impossible.

Ключові слова: *виконавче провадження, приватний виконавець, державний виконавець, ліцензування діяльності приватних виконавців, регулювання виконавчого провадження, реформування системи виконавчого провадження.*

Keywords: *executive proceedings, private executor, state executor, licensing of activities of private executors, regulation of executive proceedings, reform of the system of executive proceedings.*

Постановка проблеми. Виконання судових рішень є невід'ємною складовою досягнення справедливості, елементом якої є правосуддя. Адже метою виконавчого провадження є забезпечення захисту прав і свобод людини та прав і законних інтересів юридичних осіб, реальне поновлення їхніх порушених прав, захист власності, навколишнього середовища, гарантування безпеки людини, суспільства та держави.

Проте беззаперечним є той факт, що сьогодні в Україні рівень виконання судових рішень є вкрай низьким: Європейський суд з прав людини в рішеннях проти України найчастіше констатує порушення права на справедливий суд внаслідок невиконання рішень національних судів [1]. А за даними Міністерства юстиції України, в Україні не виконується 95% рішень Європейського суду з прав людини та близько 70% рішень національних судів [2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням окремих проблем системи виконавчого провадження приділяють увагу вітчизняні науковці різних галузей: економіки, права та публічного управління.

Так, О. Олефір зосереджує увагу на розвитку інституту приватних виконавців, створенні системи самоврядування та механізму допуску до професії; впровадженні системи контролю за діяльністю приватних виконавців та позбавлення дозволу на здійснення ними професійної діяльності при порушенні законодавства [3].

М. Кулава вивчає міжнародний досвід державного управління взаємодією органів державної виконавчої служби та приватних виконавців [4].

О. Ганкевич аналізує різні аспекти запровадження інституту приватних виконавців зазначаючи, що перевагами виконання рішень суду приватними виконавцями є незалежність та швидкість. Водночас, він пропонує впровадити змішану систему виконання судових рішень [5].

Натомість С. Сенік, аналізуючи правові положення національного законодавства і матеріали практики Європейського суду з прав людини, пропонує запровадження в національне законодавство інституту судових

виконавців [6].

С. Ромашкін зауважує, що наявність приватних виконавців не означає самоусунення держави від області виконання рішень публічних органів влади та управління. І наголошує на доцільності здійснення кодифікації норм щодо виконавчого провадження в єдиний Кодекс виконавчого провадження, врегулювавши статуси державного і приватного виконавців, систему і структуру виконавчих органів; завдання, принципи, форми та функції їх діяльності; взаємовідносини з органами державної влади і правоохоронними органами України й зарубіжжя, корпоративними та приватними організаціями; способи та засоби урядового, міністерського, громадського контролю, а також прокурорського нагляду; застосування технічних засобів; залучення експертів та інших спеціалістів до проведення виконавчих дій; порядок та обсяги матеріально-технічного, фінансового та кадрового забезпечення; окреслення правового та соціального захисту [7].

Я. Берназюк, аналізуючи конституційні гарантії реалізації в Україні принципу обов'язковості судового рішення, констатує, що підвищення в Україні оперативності, якості та кількості виконаних судових рішень, що набрали законної сили, призведе до зростання авторитету держави та рівня довіри до державних органів; підвищення ефективності та спроможності влади щодо виконання всіх функцій у сфері забезпечення реалізації прав і свобод людини і громадянина, гарантованих Конституцією та законами України; підвищення дієвості правосуддя та інвестиційної привабливості держави, формування позитивного іміджу України як надійного міжнародного партнера та учасника міжнародних відносин [8].

Вищезазначене свідчить про важливість реформування системи виконавчого провадження в Україні в контексті євроінтеграційних прагнень країни та побудови правової демократичної держави, що й обумовлює актуальність проведення відповідного дослідження.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті полягає у дослідженні проблем реформування системи виконавчого

провадження в Україні та визначення можливих шляхів їх вирішення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Зміни, внесені до Основного Закону України у 2016 році щодо правосуддя визначили нові підходи до механізму реалізації принципу обов'язковості виконання судового рішення під час вирішення публічно-правових спорів, у зв'язку із закріпленням на рівні Конституції України положень про те, що відповідальність за виконання судового рішення покладено на державу, а контроль за цим процесом – на суд, який ухвалив відповідне рішення; при чому обов'язковість судового рішення поширюється не лише на територію України. Такі зміни, як зазначає Я.Берназюк, суттєво підвищити ефективність положень частин першої та другої статті 55 Конституції України, в яких закріплено, що права і свободи людини і громадянина захищаються судом; кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб [8]. Адже виконання судових рішень є завершальною стадією провадження в адміністративному судочинстві, сутність якого полягає в практичній реалізації рішення (приписів) суду щодо захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб.

Крім Закону України «Про виконавче провадження» [9], діяльність у цій сфері регламентується низкою інших законодавчих актів, серед яких варто відзначити:

Закон України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень», який встановлює гарантії держави щодо виконання судових рішень та виконавчих документів, визначених Законом України «Про виконавче провадження», та особливості їх виконання [10];

Закон України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень та рішень інших органів», який визначає основи організації та діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) органами державної виконавчої служби та приватними виконавцями, їхні завдання та правовий статус [11].

На виконання вимог вищезазначених законів Міністерствам юстиції України було розроблено низку наказів, якими було затверджено:

Спеціальні вимоги до рівня професійної компетентності державних виконавців та керівників органів виконавчої служби, якими визначено вимоги до рівня професійної компетентності осіб, які претендують на зайняття посад керівників Департаменту державної виконавчої служби Мінюсту України та керівників територіальних органів державної виконавчої служби; державних виконавців відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Мінюсту України та державних виконавців територіальних органів державної виконавчої служби [12];

Порядок проведення перевірок діяльності органів державної виконавчої служби, приватних виконавців, який визначає механізм здійснення Мінюстом України перевірок діяльності органів державної виконавчої служби, приватних виконавців [13];

Порядок доступу до професії приватного виконавця, який визначає єдину процедуру допуску до професії приватного виконавця осіб, які виявили намір здійснювати діяльність приватного виконавця [14];

Положення про Дисциплінарну комісію приватних виконавців, який визначає порядок утворення при Мін'юсті зазначеної комісії, її завдання, функції та порядок діяльності [15];

Положення про Кваліфікаційну комісію приватних виконавців, основними завданнями якої є визначення рівня професійної підготовленості осіб, які мають намір здійснювати діяльність приватного виконавця та вирішення питання щодо надання права на здійснення діяльності приватного виконавця [16];

Інструкції з організації примусового виконання рішень, яка визначає окремі питання організації виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб), що відповідно до Закону підлягають примусовому виконанню [17];

Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження, яке

визначає механізм функціонування автоматизованої системи виконавчого провадження [18].

Водночас варто зазначити, що незважаючи на наявність державної регламентації виконання судових рішень, у тому числі примусового, та вимог до кваліфікації державних та приватних виконавців, існуюча система є не достатньо ефективною.

Крім того, повномасштабне вторгнення РФ до України призвело до внесення значних змін у виконавче провадження: у 2022 році Верховною Радою України було прийнято низку законів, які значно обмежили дії виконавців у виконавчому провадженні та надали додаткові «пільги» боржникам. Що, з одного боку, надало значні послаблення громадянам-боржникам, які в умовах воєнного стану опинилися у скрутному становищі, а з іншого боку - знівелювало тезу про рівні права та можливості усіх громадян, у том числі тих, чий права були порушені внаслідок завданих боржниками збитків.

Тож з метою підвищення ефективності системи виконання покарань в сучасних умовах Комітет Верховної Ради України з питань правової політики за підсумками слухань на тему: «Механізм забезпечення ефективності примусового виконання судових рішень» запропонував наступні напрями подальшого реформування системи примусового виконання рішень:

- перехід до повноцінної змішаної моделі, шляхом зрівняння повноважень державних і приватних виконавців;

- перегляд механізму державних гарантій виконання судових рішень;

- перегляд діючих мораторіїв на примусове стягнення боргу, у тому числі тих, які були запроваджені у період воєнного стану;

- запровадження ефективних сучасних інструментів виявлення майна боржника, та забезпечення виконання судового рішення;

- запровадження ефективного механізму примусового виконання рішень немайнового характеру, зокрема державними органами;

- запровадження законодавчих стимулів для добровільної сплати боргу

боржником;

посилення ролі інформаційних систем у виконавчому провадженні, зокрема у питанні розшуку, арешту та стягнення майна боржника [19].

В контексті зазначених напрямів реформування Верховною Радою України було внесено зміни до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення положень про судовий контроль за виконанням судових рішень, які, зокрема, передбачають внесення змін до Господарського процесуального кодексу України в частині доповнення частини першої статті 135 абзацом такого змісту: «Під час здійснення судового контролю за виконанням судового рішення суд може стягнути в дохід державного бюджету з відповідача, боржника чи їх керівників (якщо відповідачем, боржником є юридична особа) штраф у сумі від двадцяти до сорока розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб» [19]. Зазначеними змінами передбачається змінити негативну динаміку виконання судових рішень.

Проведене дослідження свідчить про необхідність подальшого удосконалення системи виконавчого провадження в Україні, а серед проблем, які потребують розв'язання варто відзначити невідповідність законодавства сучасним реаліям, брак висококваліфікованих кадрів, складність організації взаємодії між суб'єктами через надмірну бюрократизацію.

Висновки та перспективи розвідок у даному напрямі. Дослідивши проблеми системи виконавчого провадження в Україні, можна зробити наступні висновки:

- сучасна система виконавчого провадження, незважаючи на значну малоефективною. Зокрема це підтверджується надзвичайно низьким рівнем виконання судових рішень національних судів та Європейського суду з прав людини;

- відсутність єдиного підходу до регулювання системи виконавчого провадження та відмінності у статусі державних і приватних виконавців. Відзначається надмірне регулювання діяльності приватних виконавців та відсутність мотивації державних виконавців, що впливає на якість виконання

судових рішень.

Перспективами для розвідок у даному напрямі є визначення єдиних методологічних засад щодо розробки ліцензійних умов провадження діяльності приватних виконавців з формуванням системи відповідальності, яка б унеможливила непрофесійну поведінку.

Література

1. Ковбас І. В., Крайній П. І. Примусові заходи забезпечення виконання рішень у виконавчому провадженні: проблеми та перспективи. *Право і суспільство*. 2020. № 2. Ч. 2. С. 157-163. DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2020.2-2.24>
2. Використання світового досвіду при реформуванні системи виконання судових рішень в Україні: презентація. *Міністерство юстиції України*. 2015. URL: https://uba.ua/documents/events/2015_10_02-01/Shkliyar.pdf
3. Олефір О. О. Пріоритетні напрями підвищення ефективності виконавчої служби України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 5. С. 114-117. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/5_2018/26.pdf
4. Кулава М. К. Державне управління взаємодією органів державної виконавчої служби та приватних виконавців: міжнародний досвід. *Публічне урядування*. 2018. № 15(5). С. 112-122. DOI: <https://doi.org/10.32689/2617-2224-2018-15-5-112-122>.
5. Ганкевич О. М. Інститут приватного виконавця в Україні: деякі теоретичні, законодавчі та практичні аспекти. *Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України: Збірник наукових статей*. 2018. Вип. 46. С. 56-66.
6. Сенік С. В. Виконавчість як ознака законної сили судових актів у цивільному процесі України у контексті застосування статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (на матеріалах практики Європейського суду з прав людини). *Часопис Київського університету права*.

2020. № 3. С. 175-181. DOI: <https://doi.org/10.36695/2219-5521.3.2020.32>

7. Ромашкін С. В. Діяльність приватного виконавця щодо підвищення ефективності виконання рішень суду в Україні. *Правова держава*. 2021. № 41. С. 31-37.

8. Берназюк Я. Конституційні гарантії реалізації в Україні принципу обов'язковості судового рішення (на прикладі вирішення публічно-правових спорів). *Судово-юридична газета*. 2020. 18 грудня. URL: <https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/zmi/1048627>

9. Про виконавче провадження: Закон України від 02.06.2016 р. № 1404-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19#Text>

10. Про гарантії держави щодо виконання судових рішень : Закон України від 05.06.2012 р. № 4901-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4901-17#Text>

11. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень та рішень інших органів : Закон України від 02.06.2016 р. № 1403-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1403-19#n53>

12. Про затвердження Спеціальних вимог до рівня професійної компетентності державних виконавців та керівників органів державної виконавчої служби : наказ Міністерства юстиції України від 21.10.2016 р. № 3005/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1441-16#Text>

13. Про затвердження Порядку проведення перевірок діяльності органів державної виконавчої служби, приватних виконавців : наказ Міністерства юстиції України від 22.10.2018 р. № 3284/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1195-18#Text>

14. Про затвердження Порядку допуску до професії приватного виконавця : наказ Міністерства юстиції України від 25.10.2016 р. № 3053/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1445-16#Text>

15. Про затвердження Положення про Дисциплінарну комісію приватних виконавців : наказ Міністерства юстиції України від 27.11.2017 р. № 3791/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1442-17#Text>

16. Про затвердження Положення про Кваліфікаційну комісію приватних виконавців : наказ Міністерства юстиції України від 27.11.2017 р. № 3792/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1443-17#Text>

17. Про затвердження Інструкції з організації примусового виконання рішень : наказ Міністерства юстиції України від 02.04.2012 р. № 512/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0489-12#Text>

18. Про затвердження Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження : наказ Міністерства юстиції України від 05.08.2016 р. № 2432/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1126-16#Text>

19. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення положень про судовий контроль за виконанням судових рішень : Закон України від 21.11.2024 р. № 4094-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4094-20#Text>

References

1. Kovbas, I.V. and Krajnij, P.I. (2020), “Coercive measures to ensure the execution of decisions in enforcement proceedings: problems and prospects”, *Pravo i suspil'stvo*, vol. 2, no. 2, pp. 157-163. DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2020.2-2.24>
2. Ministry of Justice of Ukraine (2015), “Using world experience in reforming the system of enforcement of court decisions in Ukraine”, available at: https://uba.ua/documents/events/2015_10_02-01/Shkliyar.pdf (Accessed 25 Dec 2024).
3. Olefir, O. (2018), “Priority directions of increase of efficiency of executive service of Ukraine”, *Investytsiyi: praktyka ta dosvid*, vol. 5, pp. 114-117, available at: http://www.investplan.com.ua/pdf/5_2018/26.pdf (Accessed 25 Dec 2024).
4. Kulava, M.K. (2018), “State-level management of interaction of bodies of state executive service and private bailiffs: the international experience”, *Publichne uriaduvannia*, vol. 15(5), pp. 112-122. <https://doi.org/10.32689/2617->

2224-2018-15-5-112-122

5. Hankevych, O.M. (2018), “The Institute of a Private Enforcement Agent in Ukraine: Some Theoretical, Legislative and Practical Aspects”, *Aktual'ni problemy vdoskonalennia chynnoho zakonodavstva Ukrainy: Zbirnyk naukovykh statej*, vol. 46, pp. 56-66.

6. Senyk, S.V. (2020), “Enforcement as a Sign of Legal Force of Judicial Acts in Civil Proceedings of Ukraine in the Context of the Application of Article 6 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (Based on the Case Law of the European Court of Human Rights)”, *Chasopys Kyivs'koho universytetu prava*, vol. 3, pp. 175-181. DOI: <https://doi.org/10.36695/2219-5521.3.2020.32>

7. Romashkin, S.V. (2021), “Activities of a Private Enforcement Agent to Increase the Efficiency of Enforcement of Court Decisions in Ukraine”, *Pravova derzhava*, vol. 41, pp. 31-37.

8. Bernaziuk, Ya. (2020), “Constitutional Guarantees for the Implementation of the Principle of Binding Judicial Decisions in Ukraine (on the Example of Resolving Public Law Disputes)”, *Sudovo-iurydychna hazeta*, available at: <https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/zmi/1048627> (Accessed 25 Dec 2024).

9. Verkhovna Rada of Ukraine (2016), The Law of Ukraine “On Enforcement Proceedings”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19#Text> (Accessed 25 Dec 2024).

10. Verkhovna Rada of Ukraine (2012), The Law of Ukraine “On the State’s Guarantees of Execution of Court Resolutions”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4901-17#Text> (Accessed 25 Dec 2024).

11. Verkhovna Rada of Ukraine (2016), The Law of Ukraine “On Bodies and Persons Enforcing Enforcement of Court Decisions and Decisions of Other Bodies”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1403-19#n53> (Accessed 25 Dec 2024).

12. Ministry of Justice of Ukraine (2016), Order “On Approval of Special

Requirements for the Level of Professional Competence of State Enforcement Agents and Heads of State Enforcement Service Bodies”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1441-16#Text> (Accessed 25 Dec 2024).

13. Ministry of Justice of Ukraine (2018), Order “On Approval of the Procedure for Conducting Inspections of the Activities of State Enforcement Service Bodies and Private Enforcement Agents”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1195-18#Text> (Accessed 25 Dec 2024).

14. Ministry of Justice of Ukraine (2016), Order “On Approval of Procedure for admission to the profession of a private enforcement agent”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1445-16#Text> (Accessed 25 Dec 2024).

15. Ministry of Justice of Ukraine (2017), Order “On approval of the Regulations on the Disciplinary Commission of Private Enforcement Agents”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1442-17#Text> (Accessed 25 Dec 2024).

16. Ministry of Justice of Ukraine (2017), Order “On approval of the Regulations on the Qualification Commission of Private Enforcement Agents”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1443-17#Text> (Accessed 25 Dec 2024).

17. Ministry of Justice of Ukraine (2012), Order “On approval of the Instructions on the organization of forced execution of decisions”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0489-12#Text> (Accessed 25 Dec 2024).

18. Ministry of Justice of Ukraine (2016), Order “On approval of the Regulations on the automated system of enforcement proceedings”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1126-16#Text> (Accessed 25 Dec 2024).

19. Verkhovna Rada of Ukraine (2024), The Law of Ukraine “On amendments to certain legislative acts of Ukraine regarding the improvement of the provisions on judicial control over the execution of court decisions”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4094-20#Text> (Accessed 25 Dec 2024).

Стаття надійшла до редакції 06.01.2025 р.